Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (suurkoda)

22. september 2020*

Apellatsioonkaebus – Riigiabi – ELTL artikli 107 lõike 3 punkt c – ELTL artiklid 11 ja 194 – Euratomi lepingu artikkel 1, artikli 2 punkt c ja artikli 106a lõige 3 – Abi, mida kavatsetakse anda Hinkley Point C tuumaelektrijaamale (Ühendkuningriik) – Otsus, millega abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks – Ühise huvi eesmärk – Euroopa Liidu keskkonnaeesmärgid – Keskkonnakaitse põhimõte, saastaja maksab põhimõte, ettevaatuspõhimõte ja säästlikkuse põhimõte – Asjaomase majandustegevuse kindlaksmääramine – Turutõrge – Abi proportsionaalsus – Investeerimis- või tegevusabi – Abi elementide kindlaksmääramine – Garantiide teatis

Kohtuasjas C-594/18 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 21. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus,

Austria Vabariik, esindajad: G. Hesse, hiljem F. Koppensteiner ja M. Klamert, keda abistas *Rechtsanwalt* H. Kristoferitsch,

hageja,

teised menetlusosalised:

Euroopa Komisjon, esindajad: É. Gippini Fournier, T. Maxian Rusche, P. Němečková ja K. Herrmann,

kostja esimeses kohtuastmes,

Tšehhi Vabariik, esindajad: M. Smolek, J. Vláčil, T. Müller ja I. Gavrilová,

Prantsuse Vabariik, esindajad: D. Colas ja P. Dodeller, hiljem P. Dodeller ja T. Stehelin,

Luksemburgi Suurhertsogiriik, esindajad: D. Holderer, hiljem T. Uri, keda abistas *avocat* P. Kinsch,

Ungari, esindaja: M. Z. Fehér, keda abistas *ügyvéd* P. Nagy,

Poola Vabariik, esindaja: B. Majczyna,

Slovaki Vabariik, esindaja: B. Ricziová,

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik, esindajad: Z. Lavery ja S. Brandon, keda abistasid A. Robertson, *QC*, ja *barrister* T. Johnston,

menetlusse astujad esimeses kohtuastmes,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

EUROOPA KOHUS (suurkoda),

koosseisus: president K. Lenaerts, asepresident R. Silva de Lapuerta, kodade presidendid A. Arabadjiev, A. Prechal, M. Vilaras, M. Safjan, S. Rodin, L. S. Rossi ja I. Jarukaitis (ettekandja), kohtunikud T. von Danwitz, C. Toader, D. Šváby, K. Jürimäe, C. Lycourgos ja N. Piçarra,

kohtujurist: G. Hogan,

kohtusekretär: ametnik M. Krausenböck,

arvestades kirjalikku menetlust ja 28. jaanuari 2020. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 7. mai 2020. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Oma apellatsioonkaebuses palub Austria Vabariik tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 12. juuli 2018. aasta otsuse Austria *vs.* komisjon (T-356/15, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2018:439), millega jäeti rahuldamata tema hagiavaldus, milles ta palus tühistada komisjoni 8. oktoobri 2014. aasta otsuse (EL) 2015/658 abimeetme SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N) kohta, mida Ühendkuningriik kavatseb rakendada Hinkley Point C tuumaelektrijaama toetuseks (ELT 2015, L 109, lk 44; edaspidi „vaidlusalune otsus“), milles Euroopa Komisjon tuvastas, et see abimeede on ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses siseturuga kokkusobiv, ning andis loa meetme elluviimiseks.

Vaidluste taust

2 Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik teavitas 22. oktoobril 2013 kolmest abimeetmest (edaspidi „kõnealused meetmed“) Hinkley Point C tuumaelektrijaama toetuseks. Kõnealustest meetmetest saab kasu NNB Generation Company Limited (edaspidi „NNBG“), kes on EDF Energy plc (edaspidi „EDF“) tütarettevõtja.

3 Kõnealustest meetmetest esimene on hinnavaheleping, mis on sõlmitud NNBG ja Low Carbon Contracts Ltd vahel, kellest viimane on üksus, kelle rahastamiseks on kõik litsentsitud elektritarnijad solidaarselt seadusest tulenevalt kohustatud, kusjuures hinnavahelepingu eesmärk on Hinkley Point C tuumaelektrijaama tegevusetapi jooksul tagada NNBG elektrimüügile hinnastabiilsus. Teine meede on leping Ühendkuningriigi energeetika ja kliimamuutuste ministeeriumi ning NNBG investorite vahel, mis täiendab hinnavahelepingut ning milles on kokku lepitud, et kui Hinkley Point C tuumaelektrijaama ennetähtaegse sulgemise korral poliitilistel põhjustel jätab Low Carbon Contracts Ltd täitmata oma kohustuse teha NNBG investoritele hüvitismakseid, tasub kõnealune ministeerium investoritele hüvitise. Selles on kokku lepitud ka tulude jagamise mehhanismid. Kolmas meede on Ühendkuningriigi krediidigarantii NNBG emiteeritavatele võlakirjadele, millega tagatakse nõuetele vastava võlakohustuse põhisumma ja intressi õigeaegne maksmine.

4 Euroopa Komisjon otsustas 18. detsembril 2013 algatada kõnealuste meetmete suhtes ametliku uurimismenetluse. See otsus avaldati Euroopa Liidu Teatajas 7. märtsil 2014 (ELT 2014, C 69, lk 60).

5 Komisjon võttis 8. oktoobril 2014 vastu vaidlusaluse otsuse, mille punktis 7 märkis ta, et kõnealused meetmed on ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabi. Otsuse punktides 9 ja 10 analüüsis komisjon, kas need meetmed võib ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c alusel lugeda siseturuga kokkusobivaks, ning jõudis jaatavale vastusele. Selle otsuse artikli 1 esimene lõik on sõnastatud järgmiselt:

„Abi, mida antakse Hinkley Point C-le hinnavahelepingu, ministeeriumiga sõlmitud lepingu ja krediidigarantii vormis, ning ka seonduvad elemendid, mida Ühendkuningriik kavakohaselt rakendab, on siseturuga kokkusobivad [ELTL] artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses."

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

6 Austria Vabariik esitas vaidlusaluse otsuse tühistamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 6. juulil 2015.

7 Luksemburgi Suurhertsogiriigil lubati astuda menetlusse Austria Vabariigi nõuete toetuseks, samas kui Tšehhi Vabariigil, Prantsuse Vabariigil, Ungaril, Poola Vabariigil, Rumeenial, Slovaki Vabariigil ja Ühendkuningriigil lubati astuda menetlusse komisjoni nõuete toetuseks.

8 Austria Vabariik heitis komisjonile ette, et viimane luges kõnealused meetmed siseturuga kokkusobivaks ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses, ning esitas oma hagiavalduse põhjendamiseks kümme väidet.

9 Üldkohus lükkas vaidlustatud kohtuotsuses need kümme väidet tagasi ja jättis hagiavalduse rahuldamata.

Poolte nõuded Euroopa Kohtus

10 Apellatsioonkaebuses palub Austria Vabariik Euroopa Kohtul:

– tühistada vaidlustatud kohtuotsus tervikuna,

– rahuldada vaidlusaluse otsuse tühistamiseks esitatud hagiavaldus,

– mõista kohtukulud välja komisjonilt ja

– jätta kõigi nende esimeses kohtuastmes menetlusse astunute kohtukulud, kes osalevad apellatsioonimenetluses, nende endi kanda.

11 Luksemburgi Suurhertsogiriik palub Euroopa Kohtul:

– rahuldada apellatsioonkaebus täies ulatuses ja tühistada vaidlustatud kohtuotsus tervikuna,

– rahuldada vaidlusaluse otsuse tühistamiseks esitatud hagiavaldus täies ulatuses ja

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

12 Komisjon palub Euroopa Kohtul:

– jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja

– mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

13 Tšehhi Vabariik, Prantsuse Vabariik, Ungari, Poola Vabariik, Slovaki Vabariik ja Ühendkuningriik paluvad Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

Apellatsioonkaebus

Esimene väide

14 Oma esimeses väites leiab Austria Vabariik, et Üldkohus rikkus vaidlustatud kohtuotsuses õigusnormi, kuna ta ei tuvastanud, et uue tuumaelektrijaama ehitamine ei kujuta endast ühise huvi eesmärki.

Esimese väite esimene osa

– Poolte argumendid

15 Austria Vabariik, keda toetab Luksemburgi Suurhertsogiriik, heidab Üldkohtule ette, et viimane lükkas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 79 ja järgmistes punktides tagasi tema argumendid, millega ta seadis kahtluse alla vaidlusaluse otsuse põhjenduses 374 komisjoni esitatud hinnangu, mille kohaselt tuumaenergia edendamine kujutab endast ühise huvi eesmärki. Sellise otsuse tegemisel lähtus Üldkohus ekslikult põhimõttest, et selleks, et hinnata, kas tuumaenergia edendamine kujutab endast eesmärki, mida liikmesriigid võivad riigiabi toel taotleda, ei ole küsimus selles, kas see eesmärk vastab kõigi või enamiku liikmesriikide huvidele, vaid tuvastamises, kas tegemist on avaliku huviga, mitte üksnes abisaaja erahuviga.

16 Nii toimides kaldus Üldkohus kõrvale ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c kohaldamist puudutavast komisjoni praktikast ja sama sätet puudutavast valdavast kohtupraktikast, mille kohaselt peab mis tahes abi põhimõtteliselt teenima ühise huvi eesmärki või isegi liidu ühise huvi eesmärki, st huvi, mis vastab kõigi liikmesriikide ühisele huvile.

17 Komisjon, Tšehhi Vabariik, Prantsuse Vabariik, Ungari, Poola Vabariik, Slovaki Vabariik ja Ühendkuningriik on seisukohal, et esimese väite see osa ei ole põhjendatud.

– Euroopa Kohtu hinnang

18 ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c sõnastuse kohaselt võib siseturuga kokkusobivaks pidada abi teatud majandustegevuse või teatud majanduspiirkondade arengu soodustamiseks, kui niisugune abi ei mõjuta ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega.

19 Selleks et riigiabi saaks selle sätte kohaselt pidada siseturuga kokkusobivaks, peab see seega vastama kahele tingimusele: esimese tingimuse kohaselt peab riigiabi olema mõeldud teatud majandustegevuse või teatud majanduspiirkondade arengu soodustamiseks ja teise tingimuse kohaselt, mis on sõnastatud negatiivselt, ei tohi riigiabi mõjutada ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega.

20 Erinevalt ELTL artikli 107 lõike 3 punktist b, mis näeb ette, et siseturuga võib kokkusobivaks tunnistada abi üleeuroopalist huvi pakkuva tähtsa projekti elluviimiseks või liikmesriigi majanduses tõsise häire kõrvaldamiseks, ei sea ELTL artikli 107 lõike 3 punkt c abi kokkusobivust ühisturuga sõltuvusse tingimusest, et see taotleb ühise huvi eesmärki, ja seda olenemata asjaolust, et komisjoni sel alusel vastu võetud otsused peavad tagama liidu õiguse järgimise.

21 Vastupidi sellele, mida väidab Austria Vabariik, ei ole Euroopa Kohus tema viidatud kohtuotsustes tuginenud tingimusele, mis nõuab, et abi teeniks ühise huvi eesmärki. Nimelt ei 17. septembri 1980. aasta kohtuotsuses Philip Morris Holland *vs.* komisjon (730/79, EU:C:1980:209, punktid 24–26), 24. veebruari 1987. aasta kohtuotsuses Deufil *vs.* komisjon (310/85, EU:C:1987:96, punkt 18) ega ka 19. septembri 2002. aasta kohtuotsuses Hispaania *vs.* komisjon (C-113/00, EU:C:2002:507, punkt 67), milles Euroopa Kohus küll sisuliselt tõdeb, et komisjonil on kaalutlusõigus, mille kasutamine eeldab keerukate majanduslike ja sotsiaalsete hinnangute andmist (vt 8. märtsi 2016. aasta kohtuotsus Kreeka *vs.* komisjon, C-431/14 P, EU:C:2016:145, punkt 68), mis peab toimuma liidu kontekstis, ei ole Euroopa Kohus – nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktides 65–71 – otsustanud, et komisjon peab kontrollima, kas kavandatav abi teenib ühise huvi eesmärki.

22 Mis puudutab komisjoni praktikat, siis tuleb märkida, et teadus- ja arendustegevuseks ning innovatsiooniks antava riigiabi raamistik (ELT 2014, C 198, lk 1), keskkonna- ja energiaalase riigiabi suunised aastateks 2014–2020 (ELT 2014, C 200, lk 1), [Euroopa Liidu] suunised riigiabieeskirjade kohaldamiseks seoses lairibavõrkude kiire kasutuselevõtuga (ELT 2013, C 25, lk 1) ning regionaalabi suunised aastateks 2014–2020 (ELT 2013, C 209, lk 1), millele viitab Austria Vabariik, ei kuulu kõnealuste meetmete suhtes kohaldamisele, kuna ükski neist instrumentidest ei puuduta abi, mis on ette nähtud tuumaelektrijaama tegevuse toetamiseks.

23 Lisaks viitab Austria Vabariik komisjoni dokumendile „Majandusliku hindamise ühised põhimõtted: riigiabi ühisturuga kokkusobivus EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 alusel“, mis näeb ette analüüsimeetodi, mille esimene etapp seisneb selles, et uuritakse, kas kõnealuse abi eesmärk on selgelt määratletud ühishuvi eesmärk.

24 Siiski, isegi kui eeldada, et sellist dokumenti võib käsitada raamistikuna või teatisena, millest komisjon ei tohi üldjuhul kõrvale kalduda, ilma et teda olenevalt olukorrast karistataks selliste õiguse üldpõhimõtete rikkumise eest, nagu on võrdne kohtlemine või õiguspärase ootuse kaitse (vt selle kohta 8. märtsi 2016. aasta kohtuotsus Kreeka *vs.* komisjon, C-431/14 P, EU:C:2016:145, punkt 69 ja seal viidatud kohtupraktika), tuleb tõdeda, et igal juhul ei tohiks komisjon nende instrumentidega alusetult vähendada ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c ulatust sel viisil, et ta näeb selle sätte kohaldamise ette nii, et see on kokkusobimatu käesoleva kohtuotsuse punktis 20 tooduga (vt selle kohta 11. septembri 2008. aasta kohtuotsus Saksamaa jt *vs.* Kronofrance, C-75/05 P ja C-80/05 P, EU:C:2008:482, punkt 65).

25 Lisaks, kuivõrd Austria Vabariik heidab Üldkohtule ette, et viimane kaldus kõrvale komisjoni otsustuspraktikast, siis tuleb meenutada, et seda, kas abi vastab ELTL artikli 107 lõike 3 punktis c ette nähtud kohaldamistingimustele või mitte, tuleb hinnata selle sätte alusel, mitte komisjoni varasema praktika alusel (21. juuli 2011. aasta kohtuotsus Freistaat Sachsen ja Land Sachsen-Anhalt *vs.* komisjon, C-459/10 P, ei avaldata, EU:C:2011:515, punkt 38).

26 Kuna ELTL artikli 107 lõike 3 punkt c ei nõua, et kavandatud abi – selleks et kõnealuse abi saaks tunnistada siseturuga kokkusobivaks – taotleks ühise huvi eesmärki, siis ei ole esimese väite esimene osa põhjendatud.

Esimese väite teine osa

– Poolte argumendid

27 Austria Vabariik, keda toetab Luksemburgi Suurhertsogiriik, heidab Üldkohtule ette, et viimane tuvastas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 97, et „arvestades Euratomi lepingu artikli 1 teist lõiku ja artikli 2 punkti c, tuleb märkida, et komisjon ei ole rikkunud õigusnormi, kui ta järeldas, et Ühendkuningriik võis määrata tuumaenergia edendamise ja täpsemalt uue põlvkonna tuumavõimsuse loomise ergutamise ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses avaliku huvi eesmärgiks“.

28 Austria Vabariik väidab sellega seoses, et tuumaenergia edendamise eesmärk tuumaelektrijaamade ehitamise abi kaudu ei tulene Euratomi lepingust ja kõik liikmesriigid seda eesmärki ei jaga. Ei Euratomi lepingu artikli 2 punktis c ega üheski teises selle lepingu sättes ei ole mainitud riigiabi, mida antakse tuumaenergiasse investeerimiseks ja tuumaelektrijaamade ehitamiseks. Tema arvates tõlgendas Üldkohus Euratomi lepingu artikli 2 punkti c valikuliselt, võtmata arvesse, et see säte ei puuduta mitte uue põlvkonna tuumavõimsuse loomist, vaid „põhirajatiste" loomist ja „tuumaenergeetika arengut". Seega ei kujuta tuumaenergia edendamine uute tuumaenergia tootmisvõimsuste loomiseks antava abi tähenduses endast ei liidu ühist huvi ega üldist huvi.

29 Komisjon, Tšehhi Vabariik, Prantsuse Vabariik, Ungari, Poola Vabariik, Slovaki Vabariik ja Ühendkuningriik väidavad, et esimese väite see osa ei ole põhjendatud.

– *Euroopa Kohtu hinnang*

30 Nagu selgub esimese väite esimese osa analüüsimisel, ei sea ELTL artikli 107 lõike 3 punkt c abi kokkusobivust selle sätte tähenduses sõltuvusse tingimusest, et kavandataval abil on ühise huvi eesmärk. Sel põhjusel ei ole ka esimese väite teine osa põhjendatud.

31 Lisaks ei saa selle väiteosaga nõustuda ka osas, milles väidetakse, et Euratomi leping ei võimalda, et riigiabile tuumaelektrijaamade ehitamise või uute tuumaenergia tootmisvõimsuste loomise eesmärgil antakse luba ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c alusel.

32 Nimelt tuleb esiteks märkida, et Euratomi lepingul ja EL toimimise lepingul on sama õigusjõud, nagu ilmneb Euratomi lepingu artikli 106a lõikest 3, mille kohaselt EL lepingu ja EL toimimise lepingu sätted ei kaldu kõrvale Euratomi lepingu sätetest. Nagu kohtujurist märkis oma ettepaneku punktides 37 ja 38, siis kuna Euratomi leping on valdkondlik leping, mille eesmärk on tuumaenergia arendamine, samas kui EL toimimise lepingul on palju ulatuslikumad eesmärgid ja see annab liidule ulatusliku pädevuse paljudes valdkondades ja sektorites, kohaldatakse EL toimimise lepingu eeskirju tuumaenergeetika sektoris, kui Euratomi leping ei sisalda erinorme. Järelikult, kuna Euratomi leping ei sisalda riigiabi eeskirju, võib ELTL artikkel 107 olla selles sektoris kohaldatav, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 73 õigesti tõdes.

33 Teiseks on Euratomi lepingu preambulis märgitud, et selle eesmärk on luua tingimused võimsa tuumatööstuse arenguks, ning selle artikli 1 teises lõigus on ette nähtud, et „[ü]henduse ülesanne on kaasa aidata elatustaseme tõstmisele liikmesriikides ja suhete arendamisele teiste riikidega, luues tuumatööstuse kiireks tekkeks ja arenguks vajalikud tingimused". Euratomi lepingu artikli 2 punktis c on sätestatud, et oma ülesande täitmiseks peab ühendus „soodustama investeerimist ja tagama tuumaenergeetika arenguks vajalike põhirajatiste püstitamise ühenduses, ergutades eriti ettevõtjate algatusi". Lisaks nähtub kõnealuse lepingu artiklitest 40 ja 41 koostoimes lepingu II lisa punktiga 11, mis käsitlevad tuumaenergiavaldkonda tehtavaid investeeringuid, et investeeringud uutesse rajatistesse või igat tüüpi ja iga kasutusotstarbega tuumareaktorite asendamine on lepingus ette nähtud. Sellest tuleneb, et Euratomi lepinguga taotletavad eesmärgid hõlmavad tuumaelektrijaamade ehitamist või uute tuumaenergia tootmisvõimsuste loomist, mistõttu ei ole neile riigiabi andmine nende eesmärkidega vastuolus.

Esimese väite kolmas osa

– *Poolte argumendid*

34 Austria Vabariik, keda toetab Luksemburgi Suurhertsogiriik, heidab Üldkohtule ette, et viimane lükkas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 517 tema argumendi, mille kohaselt on keskkonnakaitse põhimõtte, ettevaatuspõhimõtte, saastaja maksab põhimõtte ja säästlikkuse põhimõttega vastuolus riigiabi andmine tuumaelektrijaama ehitamiseks või käitamiseks, tagasi põhjendusel, et selline tõlgendus ei ole kooskõlas Euratomi lepingu artikli 106a lõikega 3.

35 Nii otsustades läks Üldkohus vastuollu omaenda kaalutlustega, mis on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 72 ja mille kohaselt kujutavad Euratomi lepingu sätted endast EL toimimise lepingu sätete suhtes erinorme, ning eitas kohustust võtta arvesse selle lepingu eesmärke, selgitamata, millisest Euratomi lepingu sättest need erandi teevad.

36 Kuna leitakse, et ELTL artikkel 107 on kohaldatav sellise riigiabi suhtes nagu kõnealused meetmed, siis peaksid olema kohaldatavad ka muud sellised EL toimimise lepingu sätted, mis määravad kindlaks eesmärgid, nagu ELTL artiklites 11 ja 194 sätestatud keskkonnakaitse eesmärk, ning komisjon peaks nende nõudeid arvesse võtma. Kuna Euratomi leping ei sätesta konkreetset vahendit keskkonnakaitse ja tervisekaitse eesmärkide saavutamiseks, oleks Üldkohus pidanud arvesse võtma neid eesmärke ning seoses nendega ettevaatuspõhimõtet, saastaja maksab põhimõtet ja säästlikkuse põhimõtet, selleks et hinnata, kas kõnealuste meetmetega taotletakse ühise huvi eesmärki, pidades silmas Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklit 37 ja Euroopa Kohtu praktikat, mille kohaselt on tervisekaitse ja keskkonnakaitse esmatähtsad eesmärgid.

37 Austria Vabariik lisab oma repliigis, et Euratomi lepingu artiklis 2 sätestatud tuumaenergia arendamise eesmärki tuleb kohaldada kooskõlas liidu õigusnormidega, eelkõige EL toimimise lepingu sätetega. See artikkel, nagu Üldkohus on seda tõlgendanud, on aga Austria Vabariigi arvates vastuolus EL toimimise lepingu eesmärkidega, milleks on edendada uute ja taastuvate energiaallikate energiatõhusust ja arengut, samuti keskkonna- ja tervisekaitsega, saastaja maksab põhimõttega, ettevaatuspõhimõttega ja säästlikkuse põhimõttega.

38 Komisjon, Tšehhi Vabariik, Prantsuse Vabariik, Ungari, Poola Vabariik, Slovaki Vabariik ja Ühendkuningriik leiavad, et esimese väite see osa ei ole põhjendatud.

– *Euroopa Kohtu hinnang*

39 Kuna ELTL artikli 107 lõike 3 punkt c ei sea abi kokkusobivust selle sätte alusel sõltuvusse tingimusest, et kavandatava abiga taotletakse ühise huvi eesmärki, nagu nähtub esimese väite esimese osa analüüsist, siis ei ole selle väite kolmas osa põhjendatud ka selles osas, milles Austria Vabariik, keda toetab Luksemburgi Suurhertsogiriik, heidab Üldkohtule ette, et viimane eiras seda sätet, kuna ta ei võtnud arvesse keskkonnakaitse põhimõtet, ettevaatuse põhimõtet, saastaja maksab põhimõtet ega säästlikkuse põhimõtet, selleks et hinnata, kas kõnealused meetmed järgivad ühise huvi eesmärki.

40 Lisaks, kuna esimese väite selles osas leiab Austria Vabariik sisuliselt, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta lükkas Euratomi lepingu artikli 106a lõike 3 alusel tagasi tema argumendi, et keskkonnakaitse põhimõtte, ettevaatuse põhimõtte, saastaja maksab põhimõtte ja säästlikkuse põhimõttega on vastuolus riigiabi andmine tuumaelektrijaama ehitamiseks või käitamiseks, siis tuleb märkida, et selliseid põhimõtteid ei ole viidatud lepingus sätestatud. Seoses keskkonnakaitsega sisaldab nimetatud leping 3. peatükis „Tervisekaitse“ üksnes sätteid, mis käsitlevad eelkõige põhistandardeid elanikkonna ja töötajate tervise kaitseks ioniseerivast kiirgusest tulenevate ohtude eest, õhu, vee ja pinnase radioaktiivsustaseme pidevat kontrollimist ning põhistandardite järgimise kontrollimist. Euratomi lepingu artikli 37 esimeses lõigus on eelkõige sätestatud, et „[k]õik liikmesriigid annavad komisjonile

mis tahes kujul radioaktiivsete jäätmete lõpphoiustamise plaanidega seotud üldandmeid, mis võimaldavad kindlaks määrata, kas sellise plaani ellurakendamise tagajärjel võib teise liikmesriigi vesi, pinnas või õhuruum radioaktiivselt saastuda“.

41 Tuleb siiski tõdeda, et need sätted ei käsitle ammendavalt tuumaenergia sektoriga seotud keskkonnaküsimusi. Järelikult ei ole Euratomi lepinguga vastuolus selles sektoris liidu keskkonnaõigusnormide kohaldamine.

42 Täpsemalt – nagu sisuliselt väidab Austria Vabariik, keda toetab Luksemburgi Suurhertsogiriik – ei saa Euratomi lepingu artikli 106a lõige 3 välistada muu hulgas harta artikli 37 kohaldamist, mille kohaselt „[k]õrgetasemeline keskkonnakaitse ja keskkonna kvaliteedi parandamine tuleb integreerida liidu poliitikasse ning tagada säästva arengu põhimõtte kohaselt“, ELTL artikli 11 kohaldamist, mis näeb ette, et ühenduse poliitika ja tegevuse määratlemisse ja rakendamisse peab integreerima keskkonnakaitse nõuded, eelkõige pidades silmas säästva arengu edendamist, ning ELTL artikli 194 lõike 1 kohaldamist, milles on sätestatud, et liidu energiapoliitikas tuleb arvesse võtta keskkonna säilitamise ja parandamise nõuet. Seega kuulub tuumaenergia sektoris kohaldamisele nii see nõue, mis on väljendatud hartas ja EL toimimise lepingus, kui ka Austria Vabariigi viidatud põhimõtted, mis sellest nõudest tulenevad (vt analoogia alusel 27. oktoobri 2009. aasta kohtuotsus ČEZ, C-115/08, EU:C:2009:660, punktid 87–91).

43 Sama kehtib liidu teiseste keskkonnaõigusnormide kohta. Nii kohaldatakse tuumaelektrijaamade ja muude tuumareaktorite suhtes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (ELT 2012, L 26, lk 1) sätteid, mille kohaselt tuleb teatud projektide puhul hinnata nende keskkonnamõju (vt selle kohta 29. juuli 2019. aasta kohtuotsus Inter-Environnement Wallonie ja Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen, C-411/17, EU:C:2019:622, punkt 76).

44 Lisaks on Euroopa Kohus juba otsustanud, et sellist riigiabi, mis rikub liidu õiguse sätteid või üldpõhimõtteid, ei saa tunnistada siseturuga kokkusobivaks (vt selle kohta 15. aprilli 2008. aasta kohtuotsus Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, punktid 50 ja 51).

45 Sellest tuleneb, et kuna ELTL artikli 107 lõike 3 punkt c on kohaldatav riigiabi suhtes, mida antakse Euratomi lepingu kohaldamisalasse kuuluvas tuumaenergia sektoris, ei saa selles sektoris majandustegevusele antud riigiabi, mille kontrollimine näitab, et see rikub liidu keskkonnaalaseid õigusnorme, tunnistada selle sätte alusel siseturuga kokkusobivaks.

46 Järelikult lükkas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 517 ekslikult tagasi Austria Vabariigi argumendi, mille kohaselt on riigiabi andmine tuumaelektrijaama ehitamiseks või käitamiseks vastuolus keskkonnakaitse põhimõtte, ettevaatuse põhimõtte, saastaja maksab põhimõtte ja säästlikkuse põhimõttega põhjusel, et selline tõlgendus on vastuolus Euratomi lepingu artikli 106a lõikega 3.

47 Siiski tuleb meeles pidada, et kui Üldkohtu otsuse põhjendused sisaldavad liidu õiguse rikkumist, kuid otsuse resolutsioon on muudel õiguslikel alustel põhjendatud, tuleb apellatsioonkaebus rahuldamata jätta (vt selle kohta 9. juuni 1992. aasta kohtuotsus Lestelle *vs.* komisjon, C-30/91 P, EU:C:1992:252, punkt 28; 26. märtsi 2009. aasta kohtuotsus SELEX Sistemi Integrati *vs.* komisjon, C-113/07 P, EU:C:2009:191, punkt 81, ning 18. juuli 2013. aasta kohtuotsus komisjon jt *vs.* Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 150).

48 Tuleb aga märkida, et esiteks näevad ELTL artikli 194 lõike 1 punktid a ja b ette, et siseturu rajamise või toimimise raames on liidu energiapoliitika eesmärk tagada energiaturu toimimine ja energiaga varustamise kindlus liidus. Selle kohta on Euroopa Kohus juba tõdenud, et ELTL artikli 194 lõike 1 punktis b on Euroopa Liidu energiapoliitika ühe põhieesmärgina nimetatud energiaga varustamise kindlust liidus (vt 29. juuli 2019. aasta kohtuotsus Inter-Environnement Wallonie ja Bond Beter

Leefmilieu Vlaanderen, C-411/17, EU:C:2019:622, punkt 156). Teiseks on ELTL artikli 194 lõike 2 teises lõigus sätestatud, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu võetud meetmed ei mõjuta liikmesriigi õigust määrata kindlaks oma energiavarude kasutamise tingimusi, tema valikut erinevate energiaallikate vahel ning tema energiavarustuse üldstruktuuri, välistamata võimalust, et see valik võib langeda tuumaenergiale.

49 Seega, kuna tuumaenergia valik kuulub kõnealuste EL toimimise lepingu sätete kohaselt liikmesriikidele, on ilmne, et liidu keskkonnaõiguse eesmärgid ja põhimõtted ning Euratomi lepinguga taotletavad eesmärgid – mida on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 33 – ei ole vastuolus, mistõttu vastupidi sellele, mida väidab Austria Vabariik, ei saa keskkonnakaitse põhimõtet, ettevaatuse põhimõtet, saastaja maksab põhimõtet ja säästlikkuse põhimõtet pidada sellisteks, mis igal juhul keelavad riigiabi andmise tuumaelektrijaama ehitamiseks või käitamiseks.

50 Järelikult ei mõjuta asjaolu, et Üldkohus rikkus õigusnormi, mis on tuvastatud käesoleva kohtuotsuse punktis 46, selle kohtuotsuse punktis 40 viidatud Austria Vabariigi argumendi tagasilükkamise põhjendatust ja seega vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni, mistõttu ei ole esimese väite kolmas osa selles osas tulemuslik.

51 Järelikult tuleb apellatsioonkaebuse esimene väide tagasi lükata.

Teine väide

52 Teises väites leiab Austria Vabariik, et kõnealused meetmed on ekslikult tunnistatud siseturuga kokkusobivaks vastavalt ELTL artikli 107 lõike 3 punktile c. Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuses nimelt vääralt määratlenud asjakohase majandustegevuse selle sätte tähenduses ega ole kontrollinud turutõrke olemasolu.

Poolte argumendid

53 Selle väite esimeses osas heidab Austria Vabariik, keda toetab Luksemburgi Suurhertsogiriik, Üldkohtule ette, et viimane leidis, et abi kokkusobivuse analüüs puudutab vähem toetatavat majandustegevust kui taotletavat avalikku huvi, ning märkis seega vaidlustatud kohtuotsuse punktis 105, et komisjon leidis, et Hinkley Point C tuumaelektrijaama ehitamine viitab majandustegevuse arengule ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses, samas kui vaidlusaluses otsuses ei piiranud see institutsioon kõnealuste meetmetega edendatavat tegevust ning rikkus seega kõnealust sätet. Lisaks ei andnud Üldkohus oma hinnangut küsimusele, milline on see tegevus, mistõttu on vaidlustatud kohtuotsus selles osas põhjendamata.

54 Teise väite teises osas heidab Austria Vabariik, keda toetab Luksemburgi Suurhertsogiriik, Üldkohtule ette, et viimane leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 139 ja 144, et asjaomane majandustegevus ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses on tuumaenergia edendamine, ning piirdus seega abi kokkusobivuse analüüsimisega.

55 Majandustegevus, mida oleks pidanud kõnealuste meetmete kokkusobivuse hindamisel arvesse võtma, on tema arvates elektrienergia tootmine, kuna väljend „majandustegevus“ viitab selliste ettevõtjate rühmale, kes toodavad asendatavaid tooteid, kuna komisjoni 27. novembri 2015. aasta määruses (EL) nr 2015/2282, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 794/2004 riigiabiteatiste vormide ja teabelehtede suhtes, (ELT 2015, L 325, lk 1) mainitakse viitega NACE koodile seda sektorit, mitte aga tuumaelektrijaamasid, kuna erandeid riigiabi valdkonnas tuleb tõlgendada kitsalt, kuna komisjoni keskkonna- ja energiaalase riigiabi suunistes aastateks 2014–2020 on ette nähtud, et abi taastuvenergiale peab kaasa aitama selle sektori arengule, ning kuna komisjon põhistab oma hinnangu

peamiselt elektriturule tuginedes. Kui aga Üldkohus oleks hinnanud kõnealuseid meetmeid, lähtudes nende panusest elektrienergia tootmise sektori arengusse, oleks ta jõudnud teistsugusele järeldusele eelkõige küsimuses, kas abi tuleb pidada lubatavaks ja proportsionaalseks.

56 Teise väite kolmandas osas märgib Austria Vabariik, keda toetab Luksemburgi Suurhertsogiriik, et Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 151 ja 240 vääralt, et turutõrke olemasolu ei ole abi kokkusobivuse vältimatu tingimus ning et käesoleval juhul ei oleks ilma Ühendkuningriigi sekkumiseta tehtud investeeringuid uutesse tuumaenergia tootmisvõimsustesse õigeaegselt.

57 Komisjon ja Slovaki Vabariik leiavad, et esimene väiteosa on vastuvõetamatu. Komisjoni arvates ei vasta see väiteosa nõuetele, mille kohaselt tuleb apellatsioonkaebuses täpselt märkida vaidlustatud kohtuotsuse punktid, mida kritiseeritakse, ja apellatsioonkaebus peab sisaldama esitatud väidetest lühikest, kuid arusaadavat ülevaadet. Lisaks on teatud argumentide eesmärk vaidlustada vaidlusalune otsus, mitte vaidlustatud kohtuotsus. Slovaki Vabariigi sõnul viidatakse selles osas vaidlusaluse otsuse vigadele, mida ei saa tõstatada omal algatusel, või olenevalt sellest, kuidas seda mõistetakse, on see käsitatav üksnes esimeses kohtuastmes esitatud argumendi kordamisena.

58 Sisu osas väidavad komisjon, Tšehhi Vabariik, Prantsuse Vabariik, Ungari, Poola Vabariik, Slovaki Vabariik ja Ühendkuningriik, et teine väide ei ole põhjendatud.

Euroopa Kohtu hinnang

59 Mis puudutab teise väite esimese osa vastuvõetavust, siis tuleb kõigepealt märkida, et selles nimetatakse vaidlustatud kohtuotsuse punkti 105. Seega on täidetud Euroopa Kohtu kodukorra artikli 169 lõike 2 nõuded. Seejärel, kuigi Austria Vabariik heidab selle väiteosa põhjenduseks komisjonile ette, et viimane ei täpsustanud, milline oli kõnealuste meetmetega edendatav majandustegevus, on selle väiteosa eesmärk tervikuna paluda Euroopa Kohtul tuvastada, et Üldkohus ei toonud välja seda puudust, mis tema arvates kujutab endast vaidlusaluses otsuses tehtud viga. Lõpuks, samas väiteosas ei esita Austria Vabariik tegelikult uut argumenti, nagu eelkõige nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktist 139, vaid soovib Üldkohtu poolt tema argumendile antud vastuse põhjendatust õiguslikult kritiseerida, mis on Euroopa Kohtus vastuvõetav (vt selle kohta 6. septembri 2018. aasta kohtuotsus Tšehhi Vabariik *vs.* komisjon, C-4/17 P, EU:C:2018:678, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika). Sellest järeldub, et komisjoni ja Slovaki Vabariigi esitatud asja läbivaatamist takistavad asjaolud tuleb tagasi lükata.

60 Mis puudutab sisu osas esiteks teise väite kahte esimest osa, siis tuleneb ELTL artikli 107 lõike 3 punktist c, et selleks, et abi saaks selle sätte alusel siseturuga kokkusobivaks tunnistada, peab abi soodustama teatud majandustegevuse või teatud majanduspiirkondade arengut. Mis puudutab selle kontrollimist, kas konkreetne abi soodustab majandustegevuse arengut, siis nimetatud säte ei näe ette selle kaubaturu kindlakstegemist, kuhu see tegevus kuulub, kuna selle turu tuvastamine on asjakohane vaid selleks, et kontrollida, kas kavandatav abi ei muuda kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega, mis on teine tingimus, mille see säte seab abi kokkusobivuse eelduseks.

61 Käesoleval juhul tõdes Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 105, et komisjon ei teinud viga, kui ta leidis, et Hinkley Point C tuumaelektrijaama ehitamise eesmärk oli arendada tegevust ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses, märkides muu hulgas, et vaidlusalusest otsusest nähtub, et selle ehitamise eesmärk oli asendada vananenud tuumaelektrijaamad, mille sulgemist kavandati, ning et selles üksuses kasutatav tehnoloogia oli arenenum kui olemasolevates elektrijaamades.

62 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 139 ja 144 lükkas Üldkohus tagasi Austria Vabariigi argumendid, mille kohaselt esiteks ei olnud komisjon täpsustanud, millist majandustegevust ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses kõnealuste meetmetega tuleb edendada, ja teiseks nõuavad see säte ja Euratomi lepingu artikli 2 punkt c tegevuse arendamist, mitte ainult asendusmeedet. Selleks tuvastas

ta, et vaidlusaluse otsuse põhjendusest 392 nähtub, et kõnealuste meetmetega edendatav tegevus seisneb tuumaenergia edendamises, et see eesmärk ja täpsemalt eesmärk ajendada ettevõtjaid investeerima uutesse tuumaenergia tootmisvõimsustesse vastab nende sätete nõuetele ning et asjaolu, et need uued tootmisvõimsused pidid asendama vananevaid tuumaenergia tootmisvõimsusi, ei võimalda järeldada, et areng nende sätete tähenduses puudus.

63 Kuigi Üldkohus viitas kõnealuste meetmete eesmärgile, nähtub vaidlustatud kohtuotsuse nendest põhjendustest, et ta otsustas, et komisjon leidis viga tegemata, et need meetmed arendavad tuumaenergia tootmist, mis kujutab endast tõepoolest majandustegevust ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses.

64 Lisaks tuleb märkida, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 231, mida apellatsioonkaebus ei puuduta, märkis Üldkohus, et komisjon oli määratlenud elektrienergia tootmise ja tarnimise liberaliseeritud turu kui turu, mida kõnealused meetmed mõjutasid, ning oli tuvastanud, et need meetmed põhjustavad konkurentsimoonutusi ja kaubanduse moonutamist. Sellest tuleneb, et Üldkohus analüüsis, kas komisjon oli asjaomase turu nõuetekohaselt tuvastanud, selleks et hinnata, kas ELTL artikli 107 lõike 3 punktis c ette nähtud teine tingimus oli täidetud.

65 Nii otsustades ei rikkunud Üldkohus seega õigusnormi ega eiranud põhjendamiskohustust.

66 Teiseks, mis puudutab teise väite kolmandat osa, siis tuleb märkida, et kuigi komisjon võib ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c raames pidada vajalikuks uurida, kas kavandatav abi võimaldab kõrvaldada turutõrke, selleks et hinnata selle abi kokkusobivust siseturuga, ei ole sellise tõrke olemasolu siiski tingimuseks, et tunnistada abi selle sätte alusel siseturuga kokkusobivaks.

67 Seega ei rikkunud Üldkohus õigusnormi, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 151 leidis, et kuigi turutõrke olemasolu võib olla asjasse puutuv tegur riigiabi siseturuga kokkusobivaks tunnistamisel, ei too turutõkke puudumine tingimata kaasa seda, et ELTL artikli 107 lõike 3 punktis c ette nähtud tingimused ei ole täidetud.

68 Selleks et tagasi lükata Austria Vabariigi ja Luksemburgi Suurhertsogiriigi argumendid, mille kohaselt komisjon ei saanud tuvastada turutõrke olemasolu, märkis Üldkohus samuti õigusnormi rikkumata selle kohtuotsuse punktis 240, et see säte ei sisalda sellist tõrget nõudvat tingimust. Lisaks kuulub Üldkohtu hinnang, mille kohaselt vaidlusaluses otsuses esitatud kaalutlused võimaldavad tuvastada, et ilma Ühendkuningriigi sekkumiseta ei oleks investeeringuid uutesse tuumaenergia tootmisvõimsustesse õigeaegselt tehtud, faktiliste asjaolude hindamise alla, mida Euroopa Kohus ei saa apellatsioonkaebuse raames kontrollida juhul, kui puudub väide tõendite moonutamise kohta (vt selle kohta 4. veebruari 2020. aasta kohtuotsus Uniwersytet Wrocławski ja Poola *vs.* REA, C-515/17 P ja C-561/17 P, EU:C:2020:73, punkt 47).

69 Kuna apellatsioonkaebuse teise väite ükski osa ei ole põhjendatud, tuleb teine väide tagasi lükata.

Kolmas väide

70 Kolmandas väites leiab Austria Vabariik, et Üldkohus rikkus vaidlustatud kohtuotsuses õigusnormi, kui ta nõustus kõnealuste meetmete proportsionaalsuse analüüsiga, mille komisjon oli läbi viinud ebapiisavalt.

Kolmanda väite esimene osa

– *Poolte argumendid*

71 Austria Vabariik, keda toetab Luksemburgi Suurhertsogiriik, heidab Üldkohtule ette, et viimane piirdus kõnealuste meetmete proportsionaalsuse analüüsimisel sellega, et kitsendas nendega taotletavat avaliku huvi eesmärki üksnes uute tuumaenergia tootmisvõimsuste loomise eesmärgini, kuigi komisjon oleks pidanud analüüsima, kas ja mil määral on olemas muud proportsionaalsemad vahendid elektrienergia vajaduste katmiseks Ühendkuningriigis.

72 Märkides vaidlustatud kohtuotsuse punktides 405, 413 ja 507, et Hinkley Point C tuumaelektrijaama ehitamise eesmärk oli üksnes piirata tuumaenergia osakaalu vähenemist elektrienergia tarbimises ning tagada suurem varustatus, eeldas Üldkohus, et viimast saab tagada üksnes tuumaenergia suure baastootmisega, samas kui nende riikide olukord, kes tagavad elektrienergia varustatuse ilma tuumaenergiat kasutamata, tõendab, et piisavat tootmist on võimalik saavutada muul viisil.

73 Selline lähenemine on meelevaldne ja rikub harta artikliga 20 tagatud võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna komisjon analüüsis taastuvenergiaallikatest elektrienergia tootmisele antava abi proportsionaalsust mitte taastuvenergiaturu raames, vaid elektrienergia koguturu raames.

74 Komisjon ja Slovaki Vabariik on seisukohal, et kolmanda väite see osa on vastuvõetamatu, kuna selles seatakse kahtluse alla faktihinnangud.

75 Komisjon, Tšehhi Vabariik, Prantsuse Vabariik, Ungari, Slovaki Vabariik ja Ühendkuningriik väidavad sisu osas, et see väiteosa ei ole põhjendatud.

– *Euroopa Kohtu hinnang*

76 Mis puudutab argumente, mille Austria Vabariik esitas vaidlustatud kohtuotsuse kaalutluste kohta, millest tulenevalt on Hinkley Point C tuumaelektrijaama ehitamise eesmärk elektrivarustuskindluse tagamisel sisuliselt üksnes piirata tuumaenergia osakaalu vähenemist elektrienergia kogutarbimises, mida ei saa tasakaalustada taastuvenergia tootmisega, siis tuleb tõdeda, et nende argumentide eesmärk on seada kahtluse alla faktilistele asjaoludele Üldkohtu antud hinnangud ning järelikult on need argumendid käesoleva kohtuotsuse punktis 68 meenutatud kohtupraktikast lähtuvalt apellatsioonkaebuse raames vastuvõetamatud.

77 Sisu osas tuleb tõdeda, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 405 märkis Üldkohus seoses kõnealuste meetmete positiivsete tagajärgedega, mida komisjon arvesse võttis, et need meetmed moodustasid osa energiapoliitika meetmetest, mille Ühendkuningriik võttis elektrienergiaturu reformi raames ning mille eesmärk oli saavutada varustuskindlus, allikate mitmekesistamine ja CO_2 heite vähendamine, et Ühendkuningriik vajab uusi energiatootmisvõimsusi, mis suudavad tarnida ligikaudu 60 GW, et arvestades olemasolevate tuumaelektrijaamade ja söeküttel töötavate elektrijaamade prognoositavaid sulgemisi, on Hinkley Point C tuumaelektrijaama ehitamise eesmärk piirata tuumaenergia osakaalu vähenemist elektrienergia kogutarbimises, ning et komisjoni arvates ei ole elektrienergia tootmisvõimsuses võimalik üksnes taastuvenergiat kasutades ületada tulevast puudujääki, mis on põhjustatud esiteks nõudluse kasvust ja teiseks olemasolevate tuumaelektrijaamade ja söeküttel töötavate elektrijaamade sulgemisest.

78 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 413 märkis Üldkohus samuti, et komisjon tuvastas, et paljud taastuvenergia tehnoloogiad ei kujuta oma muutlikkuse tõttu endast sobivat alternatiivi sellisele baaskoormustehnoloogiale nagu tuumaenergia, et Hinkley Point C tuumaelektrijaamaga eeldatavalt

kaetav võimsus on samaväärne kui 14 GW maismaa tuuleenergia võimsus või 11 GW mere tuuleenergia võimsus ja et ei ole reaalne loota, et sellised tuuleenergia tootmisvõimsused ehitataks sama aja jooksul kui Hinkley Point C tuumaelektrijaama rajamiseks kuluv aeg.

79 Üldkohus tõdes vaidlustatud kohtuotsuse punktis 507, et komisjoni andmetel oli Hinkley Point C tuumaelektrijaama ehitamise projekti eesmärk üksnes takistada tuumaenergia osakaalu drastilist vähenemist elektrienergia kogutarbimises ning et arvestades Ühendkuningriigi õigust määrata kindlaks oma energiaallikate kogum ja säilitada tuumaenergiat kui ühte allikat selles kogumis, mis tuleneb ELTL artikli 194 lõike 2 teisest lõigust ning Euratomi lepingu artikli 1 teisest lõigust, artikli 2 punktist c ja artikli 192 esimesest lõigust, mistõttu ei saa otsust säilitada tuumaenergiat varustusstruktuuris pidada ilmselgelt ülemääraseks, arvestades kõnelustest meetmetest tulenevat positiivset mõju.

80 Nendest järeldustest ja kaalutlustest nähtub, et vastupidi sellele, mida väidab Austria Vabariik, analüüsis Üldkohus kõnealuste meetmete proportsionaalsust mitte üksnes lähtuvalt eesmärgist luua uusi tuumaenergia tootmise võimsusi, vaid arvestades Ühendkuningriigi elektrivarustusvajadusi, tuletades õigustatult meelde, et viimane võib vabalt kindlaks määrata oma energiaallikate kogumi koosseisu.

81 Sellest järeldub, et kolmanda väite esimene osa on osaliselt vastuvõetamatu ja osaliselt põhjendamatu.

Kolmanda väite teine osa

– *Poolte argumendid*

82 Austria Vabariik, keda toetab Luksemburgi Suurhertsogiriik, heidab Üldkohtule ette, et viimane on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 468 ja järgmistes punktides jätnud tähelepanuta vaidlusaluse otsuse pretsedendiväärtuse, kui ta sarnaselt komisjoniga hindas kõnealuste meetmete mõju eraldi ning piirdus proportsionaalsuse kontrollimisel üksnes tegelikult tõendatavate konkurentsimoonutustega ja kaubanduse moonutustega, mille on põhjustanud need meetmed eraldivõetuna.

83 Komisjon, Tšehhi Vabariik, Prantsuse Vabariik, Ungari, Slovaki Vabariik ja Ühendkuningriik väidavad, et see väiteosa on põhjendamatu.

– *Euroopa Kohtu hinnang*

84 Tuleb meenutada, et vastavalt ELTL artikli 108 lõikele 3 puudutab abi määramise või muutmise kava kontrollimise menetlus, mille komisjon selle sätte alusel algatas, talle teatatud kava. ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c kohaldamiseks peab see institutsioon kontrollima, kas teine tingimus, millest sõltub abi kokkusobivus selle sätte alusel, on täidetud, uurides, kas kavandatav abi ei muuda kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega.

85 Sellest järeldub, et analüüs, mille see institutsioon peab läbi viima, puudutab üksnes kavandatava abi mõju, arvestades teavet, mis tal sai otsuse tegemise ajal olla (vt selle kohta 20. septembri 2017. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, punkt 70), ega saa põhineda spekulatsioonidel selle otsuse pretsedendiväärtuse kohta, mis tal tuleb teha, ega muudel kaalutlustel, mis on seotud selle abi ja muude tulevikus tõenäoliste abiprojektide kumulatiivse mõjuga.

86 Järelikult ei rikkunud Üldkohus õigusnormi, kui ta kõnealuste meetmete proportsionaalsuse analüüsimisel lähtus üksnes konkurentsimoonutustest ja nendest tingitud kaubanduse moonutamisest.

87 Seega on kolmanda väite teine osa põhjendamatu.

Kolmanda väite kolmas osa

– *Poolte argumendid*

88 Austria Vabariik, keda toetab Luksemburgi Suurhertsogiriik, heidab Üldkohtule ette, et viimane lükkas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 470 ja 499 tagasi tema etteheite, mille kohaselt kõnealused meetmed toovad teiste tehnoloogiatega võrreldes kaasa ebaproportsionaalse diskrimineerimise, märkides, et vaidlusaluse otsuse põhjenduses 403 leidis komisjon, et hinnavaheleping ei seadnud ülemääraselt ebasoodsasse olukorda muid tehnoloogiaid, kuna viimaseid saab rahuldavalt toetada sama tüüpi instrumendiga, välja arvatud kohandamised, mis on vajalikud, et arvesse võtta erinevusi tehnoloogiate vahel. Selle etteheite toetuseks väidab ta, et samal turul konkureerivate sama toote tootjate ebavõrdne kohtlemine riigiabiõiguse tähenduses toob kaasa struktuurilisi ja ebaproportsionaalseid konkurentsimoonutusi.

89 Slovaki Vabariik leiab, et kolmanda väite see osa on vastuvõetamatu, kuna sellega korratakse Üldkohtus esitatud väidet, see on liiga üldine ja ebatäpne, sest selles ei ole selgitatud, milles seisneb õigusnormi rikkumine, ning sellega püütakse faktilisi asjaolusid uuesti hinnata.

90 Komisjon, Tšehhi Vabariik, Prantsuse Vabariik, Ungari ja Ühendkuningriik väidavad, et see osa ei ole põhjendatud.

– *Euroopa Kohtu hinnang*

91 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleneb ELTL artiklist 256, Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimesest lõigust ja kodukorra artikli 169 lõikest 2, et apellatsioonkaebuses tuleb näidata täpselt selle kohtuotsuse kritiseeritavad osad, mille tühistamist nõutakse, ning seda nõuet konkreetselt toetavad õiguslikud argumendid. Nimetatud nõudele ei vasta apellatsioonkaebus, mis piirdub üksnes juba Üldkohtule esitatud väidete ja argumentidega ega sisalda argumentatsiooni, milles tuuakse konkreetselt esile vaidlustatud kohtuotsuses väidetavalt sisalduv õigusnormi rikkumine. Niisugune apellatsioonkaebus kujutab endast tegelikult taotlust, et Üldkohtule esitatud hagi pelgalt uuesti läbi vaadataks, kuid see ei kuulu Euroopa Kohtu pädevusse (26. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus Villeroy & Boch *vs.* komisjon, C-625/13 P, EU:C:2017:52, punkt 69 ja seal viidatud kohtupraktika).

92 Korrates Üldkohtule esitatud etteheidet, ei selgita Austria Vabariik aga põhjuseid, miks Üldkohus rikkus tema arvates vaidlustatud kohtuotsuse punktides 470 ja 499 õigusnormi.

93 Seega on kolmanda väite kolmas osa vastuvõetamatu.

Kolmanda väite neljas osa

– *Poolte argumendid*

94 Austria Vabariik, keda toetab Luksemburgi Suurhertsogiriik, heidab Üldkohtule ette, et ta ei analüüsinud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 515 ja järgmistes punktides kõnealuste meetmete proportsionaalsust, kuna ta ei kaalunud nende meetmete positiivset ja negatiivset mõju, eelkõige nende negatiivseid tagajärgi keskkonnale, mida komisjon oli kohustatud arvesse võtma. See, et Üldkohus jättis mõju piisavalt kaalumata, tuleneb eelkõige asjaolust, et arvesse ei ole võetud tuumajäätmete töötlemise ja ladustamise kulusid, mis on tuumaelektrijaama käikulaskmise vajalik jätk, ning juhul, kui käitaja sellest vabastatakse, kuuluvad need kõnealuse abi hulka. Seega ei ole arusaadavad ei põhjused, miks selle kohtuotsuse punktis 355 ei loetud jäätmekäitluskulusid vaidlusaluses otsuses silmaspeetuks, ega ka selle kohtuotsuse punktis 359 esitatud kaalutlus, mille kohaselt Austria Vabariik jättis esitamata hagi komisjoni otsuse peale, mis käsitleb tuumajäätmete vedamist.

95 Komisjon, Tšehhi Vabariik, Prantsuse Vabariik, Ungari, Slovaki Vabariik ja Ühendkuningriik väidavad, et see väiteosa ei ole põhjendatud.

– *Euroopa Kohtu hinnang*

96 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 505–530 analüüsis Üldkohus Austria Vabariigi argumente ja lükkas tagasi kõik argumendid, mille eesmärk oli vaidlustada kõnealuste meetmete positiivse ja negatiivse mõju kaalumine, mida komisjoni tegi vaidlusaluses otsuses. Seega ei ole põhjendatud Austria Vabariigi argument, et Üldkohus jättis nende meetmete proportsionaalsuse analüüsimata, kui ta ei kaalunud nende positiivset ja negatiivset mõju.

97 Mis puudutab Üldkohtus esitatud argumenti, et komisjon ei võtnud piisavalt arvesse keskkonnakaitse põhimõtet, ettevaatuspõhimõtet, saastaja maksab põhimõtet ja säästlikkuse põhimõtet, siis märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 515–517, et kuna kõnealuste meetmete konkreetne eesmärk ei ole nende põhimõtete elluviimine, ei olnud komisjon kohustatud neid kõnealustest meetmetest tulenevate eeliste tuvastamisel arvesse võtma.

98 Üldkohus meenutas, et ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c kohaldamisel peab komisjon kaaluma kõnealuste meetmete eeliseid ja nende negatiivset mõju siseturule. Ta leidis siiski, et ehkki keskkonnakaitset tuleb pidada liidu poliitika, eelkõige siseturu rajamist käsitleva poliitika määratlemise ja rakendamise osaks, ei ole see rangelt võttes üks osa sellest siseturust, mis on määratletud sisepiirideta alana, mille ulatuses tagatakse kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine.

99 Seetõttu jõudis ta seisukohale, et kõnealuste meetmete negatiivse mõju tuvastamisel ei pidanud komisjon arvesse võtma seda, mil määral need meetmed selle põhimõtte rakendamist kahjustavad; sama kehtib ka ettevaatuspõhimõtte, saastaja maksab põhimõtte ja säästlikkuse põhimõtete kohta, millele tugineb Austria Vabariik.

100 Sellega seoses tuleb meenutada, et nagu nähtub esimese väite kolmanda osa analüüsist, kuuluvad eeskätt harta artiklis 37 ning ELTL artiklis 11 ja artikli 194 lõikes 1 väljendatud nõue säilitada ja parandada keskkonda ning samuti liidu keskkonnaõiguse normid kohaldamisele tuumaenergia sektoris. Sellest järeldub, et kui komisjon kontrollib, kas sellesse sektorisse kuuluvale majandustegevusele antud riigiabi vastab ELTL artikli 107 lõike 3 punktis c sätestatud esimesele tingimusele, mida on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 19, peab ta – nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktides 44 ja 45 – kontrollima, et nimetatud tegevusega ei rikuta liidu keskkonnaalaseid õigusnorme. Kui komisjon tuvastab nende normide rikkumise, on ta ilma edasise analüüsimiseta kohustatud tunnistama abi siseturuga kokkusobimatuks.

101 Mis puudutab aga küsimust, kas selline riigiabi vastab ELTL artikli 107 lõike 3 punktis c sätestatud teisele tingimusele, mida on samuti meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 19 ja mille kohaselt ei tohi abi ebasoovitavalt mõjutada kaubandustingimusi määral, mis on vastuolus ühiste huvidega, siis tähendab see – nagu Üldkohus õigesti leidis –, et kaaluda tuleb kavandatava abi positiivset mõju selle abiga toetatava tegevuse arengule ja negatiivset mõju, mida see abi võib avaldada siseturul. ELTL artikli 26 lõikes 2 on aga sätestatud, et siseturg „hõlmab sisepiirideta ala, mille ulatuses tagatakse kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine vastavalt aluslepingute sätetele“. Järelikult on ELTL artikli 107 lõike 3 punktis c ette nähtud teise tingimuse analüüsimisel eeldatav, et komisjon võtaks arvesse riigiabi negatiivset mõju konkurentsile ja liikmesriikidevahelisele kaubandusele, kuid ei ole nõutav, et arvesse võetaks muud võimalikku negatiivset mõju peale selle.

102 Järelikult ei rikkunud Üldkohus õigusnormi, kui ta otsustas, et kõnealuste meetmete negatiivse mõju tuvastamisel ei pidanud komisjon arvesse võtma seda, mil määral need meetmed on ebasoodsad keskkonnakaitse põhimõtte, ettevaatuspõhimõtte, saastaja maksab põhimõtte ja säästlikkuse põhimõtte järgimisele, millele tugineb Austria Vabariik.

103 Lisaks ei rikkunud Üldkohus õigusnormi, kui ta lükkas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 520 tagasi argumendi, et komisjon ei võtnud arvesse tuumajäätmete ladustamise kulusid, ning tugines selle kohtuotsuse punktis 355 esitatud järeldusele, et vaidlusaluses otsuses kokkusobivaks tunnistatud abimeetmed puudutavad üksnes tuumaelektrijaama ehitamist ja käitamist, mitte aga võimalikku riigiabi, mis on mõeldud nende jäätmete käitlemise ja ladustamisega seotud kulude katmiseks. Kuna Ühendkuningriik andis sellist riigiabi alles pärast vaidlusaluse otsuse vastuvõtmist, nagu märkis Üldkohus selle kohtuotsuse punktis 359, siis on nimetatud punktis õigesti tuvastatud, et selle abi andmist ei saa vaidlusaluse otsuse õiguspärasuse analüüsimisel arvesse võtta.

104 Seega ei ole kolmanda väite neljas osa põhjendatud. Järelikult tuleb apellatsioonkaebuse kolmas väide tagasi lükata.

Neljas väide

105 Neljandas väites leiab Austria Vabariik, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jättis tähelepanuta, et kõnealused meetmed kujutasid endast tegevusabi ja olid seega siseturuga kokkusobimatud.

Poolte argumendid

106 Austria Vabariik, keda toetab Luksemburgi Suurhertsogiriik, heidab vaidlustatud kohtuotsuse punktidele 612 ja 613 viidates Üldkohtule ette, et viimane nõustus, et sellise tegevusabi, nagu on ette nähtud Hinkley Point C tuumaelektrijaamale, võib tunnistada siseturuga kokkusobivaks, sest investeerimisabi ja tegevusabi eristamine ei ole asjakohane. Tegevusabi on aga liberaliseeritud tooteturul lubatud vaid erandjuhtudel, piiratud ajaks; see ei aita kaasa tegevuse arendamisele ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses ning moonutab kaubandustingimusi majandussektoris, kus abi antakse ühiste huvidega vastuolus oleval määral.

107 Lisaks rikkus Üldkohus väidetavalt õigusnormi, kui ta jõudis seisukohale, et komisjonil ei ole kohustust teha sellist vahet väljaspool ühenduse suuniste keskkonnakaitsele antava riigiabi kohta (EÜT 1994, C 72, lk 3) kohaldamisala, kuna see seisukoht on vastuolus võrdse kohtlemise põhimõttega.

108 Komisjon, Tšehhi Vabariik, Prantsuse Vabariik, Ungari, Poola Vabariik, Slovaki Vabariik ja Ühendkuningriik on seisukohal, et see väide ei ole põhjendatud.

Euroopa Kohtu hinnang

109 Tuleb märkida, et Austria Vabariik mainib selle väite raames üksnes vaidlustatud kohtuotsuse punkte 612 ja 613, milles Üldkohus tuvastas, et 26. septembri 2002. aasta kohtuotsusest Hispaania *vs.* komisjon (C-351/98, EU:C:2002:530, punktid 76 ja 77) selgub, et ühenduse suunised keskkonnakaitsele antava riigiabi kohta, mida kohaldati selle kohtuotsuse aluseks olnud kohtuasjas, eristasid sõnaselgelt investeerimisabi ja tegevusabi ning et komisjon, kellele olid need suunised kohustuslikud, pidi kõnealuse abi nendes suunistes ette nähtud kategooriate alusel kvalifitseerima, kuid sellest otsusest ei nähtu, et komisjon oli kohustatud viitama nendele kategooriatele väljaspool ühenduse suuniste keskkonnakaitsele antava riigiabi kohta kohaldamisala.

110 Siiski ei saa neid vaidlustatud kohtuotsuse punkte tõlgendada sõltumatult selle kohtuotsuse punktidest 575–609, mis neile eelnevad, kuna kõik need punktid sisaldavad põhjendusi, millega Üldkohus lükkas tagasi Austria Vabariigi väite, et komisjon oleks pidanud kõnealused meetmed kvalifitseerima „siseturuga kokkusobimatuks tegevusabiks“.

111 Nagu on märgitud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 575, puudutas see väide vaidlusaluse otsuse põhjendusi, milles komisjon leidis, et tegevusabi hõlmavad meetmed ei ole põhimõtteliselt kooskõlas ELTL artikli 107 lõike 3 punktiga c, kuid kõnealuseid meetmeid tuleb lugeda investeerimisabiga samaväärseteks meetmeteks, sest need võimaldavad NNBG-l investeerida Hinkley Point C tuumaelektrijaama ehitusse. Nimelt tõdes komisjon sellega seoses, et „finantsarvestuse kohaselt võib täitmishinna kohaste maksete nüüdset puhasväärtust vaadelda samaväärsena ühekordse maksega, mis võimaldab NNBG-l katta ehituskulud“.

112 Neil põhjustel märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 579 ja 580 kõigepealt, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa abi, mille eesmärk on säilitada *status quo* või vabastada ettevõtja jooksva haldamise või tavapärase tegevuse käigus tavaliselt tekkivatest kuludest, pidada siseturuga kokkusobivaks, kuna see ei soodusta majandustegevuse arengut ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses.

113 Seejärel tõdes Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 581–583, et komisjon ei seadnud seda kohtupraktikat kahtluse alla, vaid leidis, et see ei ole kõnealuste meetmete suhtes kohaldatav projekti eripära ja asjaolu tõttu, et nende meetmete eesmärk oli võimaldada NNBG-l investeerida Hinkley Point C tuumaelektrijaama ehitamisse. Ta leidis, et see lähenemisviis ei ole ekslik, sest miski ei takista seda, et abimeede, mis vastab ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c nõuetele, tuleb selle sätte alusel tunnistada siseturuga kokkusobivaks, olenemata küsimusest, kas abi tuleb kvalifitseerida „investeerimisabiks“ või „tegevusabiks“.

114 Lõpuks leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 584 ja 585 muu hulgas, et kõnealuseid meetmeid ei saa pidada abiks, mis piirdub *status quo* säilitamisega, ega abiks, mis piirdub nende jooksvate ja tavaliste tegevuskulude vähendamisega, mida ettevõtja oleks igal juhul pidanud kandma oma tavapärase tegevuse raames, ning märkis, et nende meetmete puudumisel ei tehtaks uutesse tuumaenergia tootmisvõimsustesse õigeaegselt ühtegi investeeringut ning et neil meetmetel on ergutav mõju, vähendades investeeringutega seotud riske, selleks et tagada investeeringute kasumlikkus.

115 Täpsemalt lükkas Üldkohus tagasi Austria Vabariigi argumendid hinnavahelepingu kohta, tõdedes vaidlustatud kohtuotsuse punktis 589 eelkõige, et tegemist on riskimaandamise instrumendiga hindade stabiliseerimise vormis, mis tagab sissetuleku turvalisuse ja stabiilsuse, avaldades nii stimuleerivat mõju investeeringutele, tagades kindlaksmääratud ja stabiilse hinnataseme.

116 Kohtuotsuse punktis 593 märkis Üldkohus, et komisjoni poolt loa saanud täitmishind võtab arvesse nii Hinkley Point C tuumaelektrijaama ehitushinda kui ka selle tootmisüksuse tegevuskulusid, sest „need kulud mõjutavad projekti kasumlikkust ja seega ka summat, milleni täitmishind peab jõudma, et tehtaks otsus investeerida uude tuumaelektrijaama“.

117 Üldkohus leidis kohtuotsuse punktis 594 ka, et asjaolu, et 15 aasta ja 25 aasta möödudes on täitmishinda võimalik üle vaadata ja et seega võetakse arvesse tegevuskulusid puudutavaid asjaolusid, ei sea kahtluse alla seost kõnealuste meetmete ja uute tuumaenergia tootmisvõimsuste loomise vahel, kuna arvestades seda, et tegevuskulud, mille põhjal täitmishind arvutati, tuleb kindlaks määrata eelnevalt ning et Hinkley Point C tuumaelektrijaama käitamisaeg on väga pikk, siis on sellise ülevaatamise eesmärk vähendada pikaajaliste kuludega seotud riske mõlema poole jaoks, et suurendada või vähendada hinnavahelepinguga tagatud täitmishinda.

118 Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui ta neil põhjustel lükkas muu hulgas tagasi talle esitatud väite, et komisjon oleks kõnealused meetmed pidanud kvalifitseerima siseturuga kokkusobimatuks tegevusabiks.

119 Nimelt, esiteks tuletas Üldkohus õigesti meelde, et tegevusabi ei saa põhimõtteliselt vastata ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c kohaldamise tingimustele, kuna sellist abi – sest see piirdub olemasoleva olukorra säilitamisega või nende jooksvate ja tavaliste tegevuskulude vähendamisega, mida ettevõtja oleks igal juhul pidanud kandma oma tavapärase tegevuse raames – ei saa pidada selliseks, mis on

mõeldud majandustegevuse arengu soodustamiseks ja mis mõjutab neid kaubandustingimusi sellisel määral, mis on vastuolus ühiste huvidega (vt selle kohta 6. novembri 1990. aasta kohtuotsus Itaalia *vs.* komisjon, C-86/89, EU:C:1990:373, punkt 18; 5. oktoobri 2000. aasta kohtuotsus Saksamaa *vs.* komisjon, C-288/96, EU:C:2000:537, punktid 88–91, ning 21. juuli 2011. aasta kohtuotsus Freistaat Sachsen ja Land Sachsen-Anhalt *vs.* komisjon, C-459/10 P, ei avaldata, EU:C:2011:515, punktid 33–36).

120 Teiseks leidis Üldkohus sisuliselt, et komisjon ei teinud viga, kui ta tuvastas, et kõnealused meetmed võimaldasid NNBG-l alustada Hinkley Point C tuumaelektrijaama ehitamist ja et ilma nende meetmeteta ei oleks uusi tuumaenergia tootmisvõimsusi olnud võimalik luua, ning kontrollis seega nõuetekohaselt, et kõik need meetmed soodustavad majandustegevuse arengut ega mõjuta ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis on vastuolus ühiste huvidega.

121 Kolmandaks ei olnud Üldkohus kõnealuse kontrollimise läbiviimiseks kohustatud kõnealuseid meetmeid ametlikult kvalifitseerima „investeerimisabiks“ või „tegevusabiks“, nagu ta oleks olnud kohustatud siis, kui ta hindab komisjoni läbiviidud sellise abi kokkusobivuse kontrolli, mille suhtes kohaldatakse ühenduse suuniseid keskkonnakaitsele antava riigiabi kohta. Pealegi selgub vaidlustatud kohtuotsuse põhjendustest, et komisjon leidis, et kõnealuseid meetmeid tuleb pidada samaväärseks investeerimisabiga ja et Üldkohus nõustus selle hinnanguga.

122 Järelikult ei ole apellatsioonkaebuse neljas väide põhjendatud ja tuleb seega tagasi lükata.

Viies väide

123 Viiendas väites märgib Austria Vabariik, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta esiteks määratles abi elemendid ebapiisavalt ja teiseks jättis tuvastamata, et arvesse ei ole võetud komisjoni teatist EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamise kohta garantiidena antava riigiabi suhtes (ELT 2008, C 155, lk 10; edaspidi „garantiide teatis“).

Viienda väite esimene osa

– Poolte argumendid

124 Austria Vabariik, keda toetab Luksemburgi Suurhertsogiriik, heidab Üldkohtule ette, et ta jättis abi elemendid piisavalt määratlemata. Viidates vaidlustatud kohtuotsuse punktile 251 ja sellele järgnevatele punktidele, leiab ta, et vastupidi sellele, mida kinnitab Üldkohus, ei väitnud ta mitte seda, et kõnealused meetmed ei olnud täpselt määratletud, vaid et abi elemendid olid ebapiisavalt kindlaks määratud, mistõttu on rikutud tervet hulka suuniseid ja määrusi riigiabi valdkonnas, nagu ta märkis Üldkohtule esitatud hagiavalduses.

125 Austria Vabariigi jaoks ei ole arusaadav nimelt põhjus, miks need määrused ja suunised ei ole käesolevas asjas kohaldatavad, arvestades võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet. Niisugune selgusetus takistab abi proportsionaalsust õigesti hinnata ega võimalda – kuna algset eelarvet ei ole võimalik kindlaks teha – selle eelarve suurendamise korral järgida ka kohustust esitada uus teade vastavalt nõukogu 13. juuli 2015. aasta määruse (EL) nr 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9), artikli 1 punktile c koostoimes komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 794/2004, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks, (ELT 2004, L 140, lk 1; ELT eriväljaanne 08/04, lk 3) artikli 4 lõikega 1, mille kohaselt komisjoni heakskiidetud algse eelarve

suurenemine 20% võrra toob endaga kaasa abi muutmise. Seega on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 361 ekslik Üldkohtu järeldus, mille kohaselt ei ole võimaliku täiendava riigiabi andmine vaidlusaluse otsuse esemeks.

126 Austria Vabariik väidab lisaks, et tuumajäätmete töötlemise ja ladustamise kulude selgusetus ning abimeede Hinkley Pointi tuumaelektrijaama ennetähtaegse sulgemise korral tõendab, et abi elemendid ei olnud kindlaks määratud. Mis puudutab abimeedet ennetähtaegse sulgemise korral, siis on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 279 kinnitatud, et kompensatsioonimehhanismi täpsed tingimused ei olnud komisjonile vaidlusaluse otsuse vastuvõtmise ajal teada ja et sellel institutsioonil ei olnud seega teavet, mis kinnitaks ülemäärase hüvitamise võimatust, mida ei saa kunagi välistada. Ainuüksi sel põhjusel oleks tulnud kõnealused meetmed tagasi lükata.

127 Komisjon väidab, et Austria Vabariigi argument erinevate määruste ja suuniste kohaldatavuse kohta on vastuvõetamatu, kuna Austria Vabariik ei esita ühtegi tõendit õigusnormi rikkumise laadi kohta. Tema arvates on vastuvõetamatud ka muud esitatud argumendid, kuna neid ei esitatud Üldkohtus. Slovaki Vabariik leiab samuti, et need argumendid on vastuvõetamatud kas seetõttu, et need kordavad Üldkohtus esitatud argumente, või seetõttu, et need on liiga üldised ja ebatäpsed.

128 Komisjon, Prantsuse Vabariik, Ungari ja Ühendkuningriik väidavad, et viienda väite see osa on igal juhul põhjendamatu.

– *Euroopa Kohtu hinnang*

129 Kõigepealt tuleb märkida, et Austria Vabariik väitis Üldkohtule esitatud hagi punktis 113, et „[a]sjaolu tõttu, et abi elementi ei ole piisavalt määratletud, jäävad lõppkokkuvõttes selgusetuks mitte ainult erinevate abimeetmete suurus, vaid ka kõigi abimeetmete toetusekvivalendi brutosumma“, mistõttu oli komisjonil *a priori* võimatu kontrollida kõnealuste meetmete kokkusobivust siseturuga. Seega ei ilmne, et Üldkohus oleks moonutanud tema argumenti, kui ta märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 247, et Austria Vabariik väitis sisuliselt, et komisjon oleks saanud otsustada nende meetmete siseturuga kokkusobivuse üle ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c alusel alles pärast seda, kui ta oli arvutanud asjaomaste meetmete toetusekvivalendi täpse summa.

130 Seejärel tuleb käesoleva kohtuotsuse punktis 91 esitatud põhjustel tunnistada vastuvõetamatuks Austria Vabariigi argument, mille ta on esitanud juba oma hagiavalduses Üldkohtule ja mille kohaselt tähendab abi ebapiisav kindlaksmääramine „terve rea suuniste ja määruste rikkumist“. Apellatsioonkaebuses viidatakse nimelt argumentidele, mis esitati selle kohta Üldkohtus, ning selles ei ole täpselt välja toodud, millised on Üldkohtu poolt toime pandud õigusnormi rikkumised. Sama kehtib ka argumendi kohta, mille kohaselt on juhul, kui abi elemendid ei ole piisavalt kindlaks määratud, võimatu õigesti hinnata abi proportsionaalsust, kuna vaidlustatud kohtuotsuse kritiseeritavad osad ei ole täpselt ära näidatud.

131 Austria Vabariigi argument, mis puudutab olemasoleva abi muutmist ja mille kohaselt on rikutud määruse nr 2015/1589 artikli 1 punkti c koostoimes määruse nr 794/2004 artikli 4 lõikega 1, on samuti vastuvõetamatu, kuna seda argumenti Üldkohtus ei esitatud (vt selle kohta 19. juuli 2012. aasta kohtuotsus Alliance One International ja Standard Commercial Tobacco *vs.* komisjon, C-628/10 P ja C-14/11 P, EU:C:2012:479, punkt 111, ning 28. juuli 2016. aasta kohtuotsus Tomana jt *vs.* nõukogu ja komisjon, C-330/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:601, punkt 33).

132 Lisaks ei kritiseerinud Austria Vabariik oma apellatsioonkaebuses vaidlustatud kohtuotsuse punkti 266, milles Üldkohus tuletas meelde, et komisjoni antud luba puudutab kava üksnes sellisena, nagu see talle teatavaks tehti, ja et uuesti tuleb teatada igast hilisemast muudatusest, mis võib mõjutada kõnealuste meetmete siseturuga kokkusobivuse hindamist.

133 Selles kontekstis viitab Austria Vabariik vaidlustatud kohtuotsuse punktile 361, milles Üldkohus põhjendas, miks ta lükkas tagasi Austria Vabariigi argumendi, mille kohaselt võidakse tulevikus Hinkley Point C tuumaelektrijaamale anda täiendavat abi riigigarantii vormis. Käesoleva kohtuotsuse punktis 103 esitatuga analoogsel põhjusel ei rikkunud Üldkohus siiski õigusnormi, kui ta märkis, et see argument ei saa seada kahtluse alla vaidlusaluse otsuse õiguspärasust ning seda argumenti ei saa järelikult arvesse võtta talle esitatud hagis, mille ainus ese oli nõue tühistada nimetatud otsus, mis puudutas kõnealuseid meetmeid.

134 Samuti, nagu on tõdetud nimetatud punktis 103, ei rikkunud Üldkohus õigusnormi, kui ta lükkas tagasi argumendi tuumajäätmete käitlemise ja ladustamise kulude selgusetuse kohta, märkides vaidlustatud kohtuotsuse punktis 355, et komisjoni poolt kokkusobivaks tunnistatud abimeetmed puudutavad üksnes hinnavahelepingut, ministeeriumiga sõlmitud lepingut ja krediidigarantiid ning et vaidlusalune otsus ei puuduta võimalikku riigiabi, mida Ühendkuningriik tuumajäätmete käitlemise ja ladustamise kulude katmiseks andis.

135 Lõpuks, mis puudutab argumenti abimeetme kohta Hinkley Pointi tuumaelektrijaama ennetähtaegse sulgemise korral ja võimaliku ülemäärase hüvitamise korral, siis ei ole Austria Vabariik tõendanud, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta pärast möönmist, et kompensatsioonimehhanismi täpsed tingimused ei olnud komisjonile teada vaidlusaluse otsuse vastuvõtmise ajal, märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 279, et komisjon piirdus sellega, et ta annab loa Ühendkuningriigi teatatud kavale, ning et juhul, kui Ühendkuningriik peaks pärast seda otsust langetama otsuse tasuda hüvitist, mis ületab summat, mis on vajalik omandist ilmajätmise hüvitamiseks, on tegemist eelisega, mida see otsus ei hõlma ja millest tuleb seega komisjoni teavitada.

136 Sellest järeldub, et viienda väite esimene osa on osaliselt vastuvõetamatu ja osaliselt põhjendamatu.

Viienda väite teine osa

– Poolte argumendid

137 Austria Vabariik, keda toetab Luksemburgi Suurhertsogiriik, heidab Üldkohtule ette, et ta jättis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 309 lahendamata küsimuse, kas komisjon pidi kohaldama garantiide teatist, ning Üldkohus piirdus vaid väitega, et selle teatise kriteeriume on igal juhul järgitud.

138 Garantiide teatise punkt 4.2 kohustab igal juhul arvuliselt kindlaks määrama antavas garantiis sisalduva abi elemendi, see tähendab abisaajale sel viisil antud eelise. Seega on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 300 arusaamatu Üldkohtu hinnang, mille kohaselt kehtivad krediidigarantii suhtes tavapärased turutingimused. Üldkohus kaldus Austria Vabariigi arvates kõrvale kohtupraktikast, mis käsitleb antud eelist ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.

139 Austria Vabariik viitab ka garantiide teatise punktidele 3.2 ja 4.1, mille kohaselt peab komisjon individuaalsete garantiide korral kontrollima, kas laenusaaja ei ole ühenduse suuniste raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta (EÜT 2004, C 244, lk 2; edaspidi „raskustes olevate ettevõtjate päästmise ja ümberkorraldamise suunised“) tähenduses finantsraskustes. Kuna käesolevas asjas ei ole täidetud tingimused, selleks et krediidigarantii oleks nende suunistega kooskõlas, ei oleks komisjon tohtinud krediidigarantiid tunnistada siseturuga kokkusobivaks. Selle vea esiletoomise asemel pööras Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 338 ümber tõendamiskoormise, märkides, et Austria Vabariik ja Luksemburgi Suurhertsogiriik ei selgitanud, mil määral tekkisid EDFil finantsraskused.

140 Lisaks abi elemendi kindlaksmääramisele on garantiide teatise punktis 4.1.b ette nähtud, et riigigarantii peab katma kindlaksmääratud maksimumsummat ja olema ajaliselt piiratud. Austria Vabariigi hinnangul on vaidlustatud kohtuotsuses ka selles osas rikutud õigusnormi.

141 Komisjon leiab, et see väiteosa on vastuvõetamatu, kuna see ei võimalda mõista, kuidas Üldkohus rikkus õigusnorme, mis võiks kaasa tuua vaidlustatud kohtuotsuse tühistamise.

142 Igal juhul leiavad komisjon, Prantsuse Vabariik, Ungari, Slovaki Vabariik ja Ühendkuningriik, et see väiteosa ei ole põhjendatud.

– Euroopa Kohtu hinnang

143 Kõigepealt tuleb märkida, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 309 tuvastas Üldkohus, et „sõltumata küsimusest, kas komisjon pidi siinses asjas võtma arvesse garantiide teatise kriteeriume, tuleb Luksemburgi Suurhertsogiriigi ja Austria Vabariigi argumendid järgmistel põhjustel tagasi lükata“. Need põhjused on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 310–349, milles Üldkohus vastas punkthaaval kõikidele nendele argumentidele, milles püüti tõendada, et komisjon ei ole järginud seda teatist.

144 Nende punktide hulgas puudutab apellatsioonkaebus aga ainult selle kohtuotsuse punkti 338, milles Üldkohus märkis, et Austria Vabariigi ja Luksemburgi Suurhertsogiriigi esitatud tõendid ei kinnita, et EDFil olid raskustes olevate ettevõtjate päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punkti 9 tähenduses finantsraskused, ning et seetõttu tuleb tagasi lükata nende liikmesriikide argument, et kuna EDF oli raskustes olev ettevõtja, oleks komisjon pidanud järeldama, et krediidigarantiis sisalduv abi element oli sama suur kui selle garantiiga tegelikult kaetav summa.

145 Seega ilmneb, et Austria Vabariigi esimene argument, mille kohaselt jättis Üldkohus lahtiseks küsimuse, kas komisjon pidi kohaldama garantiide teatist, ei ole põhjendatud, kuna Üldkohus analüüsis siiski kõiki argumente selle teatise järgimata jätmise kohta, ja et vastuseid, mis ta nendele argumentidele andis, välja arvatud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 338 sisalduv vastus, ei ole kritiseeritud.

146 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 300, mida käsitleb Austria Vabariigi teine argument, lükkas Üldkohus tagasi selle liikmesriigi argumendi, mille kohaselt komisjon oli teinud vea, kui ta projekti läbikukkumise ohu hindamisel võttis sobiva garantiimäära kindlaksmääramiseks arvesse hinnavahelepingu ja ministeeriumiga sõlmitud lepingu mõju. Ta märkis sisuliselt, et miski ei takista nende mõju arvesse võtmist, kuna kõnealused meetmed moodustasid ühe terviku ja nende mõju, eelkõige hinnavahelepinguga tagatud tulude voog, oli projekti läbikukkumise ohu tõenäosuse analüüsimisel asjakohane tegur.

147 Tuleb aga tõdeda, et see argument põhineb vaidlustatud kohtuotsuse vääral tõlgendusel, kuna selle punktis 300 ei ole mainitud, et vaatamata hinnavahelepingu ja ministeeriumiga sõlmitud lepingu arvessevõtmisele, sõltus krediidigarantii tavapärastest turutingimustest.

148 Mis puudutab Austria Vabariigi kolmandat argumenti, mille kohaselt Üldkohus jättis tuvastamata, et komisjon rikkus õigusnormi seoses garantiide teatisega, mis kohustab analüüsima, kas laenusaaja ei ole raskustes olevate ettevõtjate päästmise ja ümberkorraldamise suuniste tähenduses finantsraskustes, ning sellega seoses pööras vaidlustatud kohtuotsuse punktis 338 ümber tõendamiskoormise, siis tuleb märkida, et esiteks ei puuduta selle teatise need osad, millele see liikmesriik tugineb, hinnangut abi kokkusobivuse kohta siseturuga, vaid riigiabi olemasolu.

149 Teiseks tehakse nimetatud kohtuotsuse punktis 338, millele Austria Vabariik selle argumendi põhjendamisel ainsana viitab, üksnes järeldus selle kohtuotsuse punktides 323–337 Austria Vabariigi ja Luksemburgi Suurhertsogiriigi esitatud väidete kohta, et tõendid, mille nad esitasid esimest korda Üldkohtu menetluses, tõendavad, et EDFil tekkisid finantsraskused. Ent järeldades pärast nende

tõendite analüüsimist, et need ei kinnita, et EDFil olid finantsraskused raskustes olevate ettevõtjate päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punkti 9 tähenduses, ei pööranud Üldkohus ümber tõendamiskoormist, nagu väidab Austria Vabariik. Seepärast ei ole kõnealune argument põhjendatud.

150 Mis puudutab Austria Vabariigi viimast argumenti, et riigigarantii peab katma kindlaksmääratud maksimumsummat ja olema ajaliselt piiratud, siis tuleb märkida, et see on vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 91 meenutatud kohtupraktikale vastuvõetamatu, kuna selles ei ole täpselt märgitud selle kohtuotsuse kritiseeritavaid osi, mille tühistamist taotletakse.

151 Sellest järeldub, et viienda väite teine osa on osaliselt vastuvõetamatu ja osaliselt põhjendamatu. Järelikult tuleb apellatsioonkaebuse viies väide tagasi lükata.

152 Kõiki eespool toodud kaalutlusi arvestades tuleb apellatsioonkaebus jätta rahuldamata.

Kohtukulud

153 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonimenetluses, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

154 Kuna komisjon nõudis käesolevas asjas kohtukulude hüvitamist Austria Vabariigilt ja viimane on kohtuvaidluse kaotanud, siis tuleb tema kohtukulud apellatsioonimenetluses jätta tema kanda ja mõista temalt välja komisjoni kohtukulud.

155 Kodukorra artikli 140 lõike 1 kohaselt, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonimenetluse suhtes, kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud. Seega kannavad Tšehhi Vabariik, Prantsuse Vabariik, Luksemburgi Suurhertsogiriik, Ungari, Poola Vabariik, Slovaki Vabariik ja Ühendkuningriik ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (suurkoda) otsustab:

1. **Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.**

2. **Jätta Austria Vabariigi kohtukulud apellatsioonimenetluses tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.**

3. **Jätta Tšehhi Vabariigi, Prantsuse Vabariigi, Luksemburgi Suurhertsogiriigi, Ungari, Poola Vabariigi, Slovaki Vabariigi ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi kohtukulud nende endi kanda.**

Allkirjad